

Skarga wniesiona w dniu 19 września 2014 r. – Teva UK i in. przeciwko Komisji**(Sprawa T-679/14)**

(2014/C 409/74)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Teva UK Ltd (West Yorkshire, Zjednoczone Królestwo), Teva Pharmaceuticals Europe BV (Utrecht, Niderlandy) i Teva Pharmaceutical Industries Ltd (Jerozolima, Izrael) (przedstawiciele: adwokaci D. Tayar i A. Richard)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- przyjęcie niniejszej skargi i uznanie skargi za dopuszczalną;
- stwierdzenie nieważności art. 3 decyzji COMP/AT.39612 „Perindopril (Servier)” z dnia 9 lipca 2014 r. w zakresie, w jakim Komisja stwierdziła w nim, że Teva UK limited, Teva Pharmaceuticals Europe B.V. i Teva Pharmaceutical Industries Limited naruszyły art. 101 traktatu;
- uchylenie grzywny nałożonej na Tewę UK limited, Tewę Pharmaceuticals Europe B.V. i Tewę Pharmaceutical Industries Limited zgodnie z art. 7 decyzji COMP/AT.39612 „Perindopril (Servier)” z dnia 9 lipca 2014 r.;
- w przypadku, gdy Sąd nie stwierdzi nieważności art. 3 zaskarżonej decyzji lub nie uchyli w całości grzywny, istotne obniżenie jej wysokości oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Po pierwsze skarżąca podnosi, że Komisja naruszyła prawo i popełniła błąd dotyczący okoliczności faktycznych, uznając porozumienie zawarte przez Tewę z Servierem w dniu 13 czerwca 2006 r. (zwane dalej „porozumieniem”) za ograniczenie ze względu na cel. Pod względem prawnym Komisja niesłusznie uznała za ograniczenia ze względu na cel wszystkie porozumienia mogące powodować ograniczenie konkurencji zamiast tylko porozumień, które jednoznacznie ze swej natury wskazują na wystarczający stopień szkodliwości dla konkurencji. Pod względem faktycznym okoliczności istniejące w chwili negocjowania porozumienia, w szczególności rzeczywiste zagrożenia dla własności intelektualnej, na które narażona była Teva wykazują, że Teva zawarła porozumienie w celu zapewnienia wejścia na rynek w odpowiednim momencie, a nie w celu otrzymania zachęty w zamian za opóźnione wejście.
2. Po drugie, skarżąca podnosi, że Komisja naruszyła prawo i popełniła błąd dotyczący okoliczności faktycznych, uznając porozumienie za ograniczenie ze względu na skutek, ponieważ w decyzji nie przedstawiono dostatecznych dowodów ograniczenia konkurencji w porównaniu do mającego znaczenie dla sprawy scenariusza alternatywnego.
3. Po trzecie, skarżąca podnosi, że nawet jeśli Sąd ustali, iż porozumienie to jest objęte zakresem art. 101 ust. 1 TFUE, to Sąd powinien dojść do wniosku, że Komisja nie przeanalizowała we właściwy sposób przedstawionych przez skarżącą argumentów i dowodów wzrostu efektywności oraz spełnienia przez porozumienie wszystkich przesłanek z art. 101 ust. 3 TFUE.
4. Po czwarte, skarżąca podnosi, że grzywna nałożona na skarżące powinna być uchylona lub a przynajmniej znacznie obniżona. W pierwszej kolejności Komisja naruszyła decyzją zasady pewności prawa, niedziałania prawa wstecz i uzasadnionych oczekiwań nakładając na Tewę wysoką grzywnę. W drugiej kolejności Komisja niesłusznie odeszła od swych wytycznych w sprawie metody ustalania grzywny i naruszyła zasady pewności prawa, uzasadnionych oczekiwań, proporcjonalności i równego traktowania, nakładając na Tewę nadmierną grzywnę.
5. Po piątą, skarżąca podnosi, że Komisja dopuściła się naruszenia istotnych wymogów proceduralnych.